

Tendències

Efectes de l'obsessió per estar prim

També entre dones de mitjana edat

■ Els metges no només comencen a atendre casos de persones més joves afectades amb un trastorn de l'alimentació. A les consultes arriben també dones adultes que han desenvolupat la malaltia a partir de la trentena, un fet que fa una dècada no era habitual. El cap de la unitat de trastorns de l'alimentació de l'hospital de Bellvitge, Fernando Fernández, explica que la franja d'edat on més creixen aquestes malalties és la que va dels trenta als quaranta anys. Una tendència que també ha detectat el cap de la unitat de l'hospital de Sant Pau, José Soriano. Es tracta de dones que ja tenien una predisposició i que passen per un moment traumàtic, "com una separació, la pèrdua d'un familiar o de feina", assenya-la Fernández. Això acaba desencadenant el trastorn de l'alimentació. "També veiem dones que van tenir la malaltia de joves i ara tenen una recaiguda, o que no han estat diagnosticades fins ara", afegeix Soriano. Els casos que atenen cada any aquests hospitals continuen estables i no han rebut més pacients del que és habitual. La prevalença a tot Europa és de prop del 5%.

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Els trastorns de l'alimentació, com l'anorèxia i la bulímia, afecten persones cada vegada més joves. A les consultes dels metges s'atenen més preadolescents, menors d'onze, dotze o tretze anys, que presenten símptomes d'aquestes malalties. La gran majoria dels casos es continua concentrant a partir dels quinze anys, però els pediatres i psiquiatres observen com en els últims temps arriben a la seva consulta nens i nenes cada vegada més joves. Ho constaten els hospitals amb unitat de trastorns de l'alimentació de Catalunya. També han augmentat les conductes de risc: noies i nois -afecta sobretot les noies- que no han desenvolupat la malaltia, però que se salten àpats, rebutgen determinats aliments, vomiten o s'autolesionen per controlar la gana i el pes.

Els últims estudis sobre la prevalença dels trastorns de l'alimentació indiquen que entre un 4,5% i un 6,3% de la població d'entre 12 i 21 anys pateix algun trastorn de l'alimentació diagnosticat, la qual cosa suposa 28.000 joves a Catalunya. Per cada vuit noies, hi ha dos nois. Es tracta d'estudis de fa una dè-

cada. "Segons les dades de què disposem, la prevalença continua estable, tot i que no tenim estudis actualitzats", assenya-la Eduardo Serrano, cap de la unitat de trastorns de l'alimentació de l'hospital pediàtric Sant Joan de Déu. "Però sí que detectem casos d'inici més precoç i un augment de la preocupació

per la imatge corporal entre nois cada vegada més joves", afegeix tot seguit. Abans era difícil trobar una nena de deu anys amb idees de voler posar-se a dieta i aprimar-se, afirma Serrano, però ara veuen situacions d'aquest tipus. Des del 2010, el nombre de nous casos registrats a la unitat de trastorns de l'ali-

mentació de Sant Joan de Déu ha crescut un 30%.

"Les adolescents, donen molta importància a estar primes; ara és molt habitual que parlin de dietes i de saltar-se àpats... a classe hem d'anar amb molt de compte i vigilar aquests comportaments", explica Yolanda Luceña, professora de llengua castellana i tutora de segon d'ESO en un institut públic de Barcelona. Els centres educatius consultats també han detectat una presència més gran de les conductes de risc entre l'alumnat.

Entre aquestes destaca el que es coneix com a *vòmit compensatori*. Les nenes vomiten de tant en tant, si han menjat molt o es troben molt plenes, per no engrèixar-se o aprimar-se una mica. "El vòmit compensatori s'ha estès entre les estudiants d'ESO i no ho perceben com un perill; també saltar-se àpats", afirma Cristina Carretero, formadora del programa de prevenció en escoles de l'Associació contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB).

L'anorèxia s'avança

Més conductes de risc i en persones més joves: els metges donen l'alerta

ELS TRASTORNS DE L'ALIMENTACIÓ

Entre les noies

Constitueixen la tercera malaltia crònica entre la població femenina adolescent

Conductes de risc

Es calcula que al voltant d'un 11% de joves tenen conductes de risc

Més freqüent

La majoria de casos es concentra entre els 14 i els 24 anys, però tota la població és susceptible de tenir un trastorn

Malaltia mental

Intervenien factors biològics, psicològics i socials

“Provocar insatisfacció corporal és el gran negoci”

Rosa Maria Raich, catedràtica de Psicologia Clínica i de la Salut (UAB)

CRISTINA SEN
Barcelona

els trastorns de l'alimentació són avui la tercera malaltia crònica entre les noies més joves. En els últims anys han augmentat molt els casos que sense presentar absolutament tots els símptomes de l'anorèxia i la bulímia, s'hi acosten massa. La catedràtica Rosa Maria Raich, amb més de 25 anys treballant el tema, reclama que es desemmascari l'engany dels cossos perfectes inexistents.

Vivim en una societat tutelada pel poder de la imatge, del cos?

Cada vegada és més gran la pressió sociocultural no només per estar prim, sinó per tenir un cos perfecte. La pressió provoca una insatisfacció constant en les persones, bombardejades cada dia per imatges irrealment, retocades amb photoshop, fetes a l'ordinador. Una persona pot rebre en un sol dia unes 3.000 imatges d'aquest tipus, que projecten cossos impossibles, més que retocs, que no existeixen. Per exemple, imatges de dones molt primes però amb molt pit, cosa que ja se sap que biològicament és molt difícil.

D'on surt aquest progressiu increment de l'obsessió per la imatge?

Es una qüestió de negoci, és el gran negoci d'avui dia: la bellesa, l'alimentació, l'exercici físic... Els interessa crear aquesta insatisfacció perquè es consumeixin una sèrie de productes. El negoci de cremes, d'aliments determinats, gimnàstica activa o passiva, o entre altres coses, la cirurgia estètica, que cada dia és més assequible. Tot això influeix en la visió del nostre cos. No dic que estar preocupat per la pròpia imatge sigui tenir un trastorn de conducta alimentària, situo un context sociocultural que no ajuda qui ja té altres factors de risc com el biològicogenètic. Aquesta obsessió pel cos està influïnt també en els homes.

Ha augmentat el nombre d'homes amb trastorns?

Els anys vuitanta, la proporció entre joves amb un trastorn de l'alimentació era de nou dones per un home; ara la relació és de 6 a 1. S'ha mantingut en el temps l'impacte de l'anorèxia i de la bulímia en termes generals, però hi ha hagut un important increment de les síndromes incompletes, dels trastorns no específics. L'anorèxia i la bulímia afecta un 3-4%

dels joves entre 15 i 20 anys, i si parlem dels Tcane (trastorns del comportament alimentari no específics), se situa al voltant del 9%. Un impacte alt que es produeix de manera transversal, i a tots els nivells socioeconòmics. En els nois el que creix sobretot és la insatisfacció, perquè ara aquesta pressió per la musculatura, el tors, es projecta també cap a ells.

mení, és escandalós els cossos de les nenes que surten al món Disney.

Parla d'un context sociocultural general. Es trasllada aquesta pressió en l'àmbit proper?

Si una noia líder en una classe es comença a aprimar, fins i tot si desenvolupa un trastorn de l'alimentació, és molt possible que altres noies del mateix

Rosa Maria Raich dijous a la Universitat Autònoma

IMPACTE DIARI

“Cada dia rebem 3.000 imatges de cossos retocats, que no existeixen”

ELS HOMES

“La pressió perquè busquin un cos perfecte també els ha arribat a ells”

Objectiu del mercat?

Sí, no en el sentit de la primera sinó del patró clàssic de perfecció. Només cal observar com han evolucionat les joguines, els contes, per no dir les sèries de televisió. Ha crescut la musculatura als dibuixos animats i als ninots. I en l'àmbit fe-

grup la segueixen. A més, serà aplaudida. És el que es coneix com el *wheight talk*, les converses sobre pes, on es crea un ambient. I traslladat a les xarxes socials es multiplica. De totes maneres, vull recordar que no tots els trastorns tenen un origen social. Hi influeix la genètica, també la manera de ser i les circumstàncies vitals.

Entre els especialistes s'anul·litza l'efecte dels missatges constants sobre la necessitat de portar una vida sana. I s'ha encunyat el terme ortorèxia per qualificar l'obsessió per alimentar-se d'una manera perfecta.

Es positiu alimentar-se de manera saludable, però hi ha una exageració tremenda. També hi ha una exageració en determinades pràctiques d'exercici físic. S'ha equiparat salut amb estar prim, i aquesta equació no és perfecta.●

sèrie de *Polseres vermelles*. Una de les protagonistes patia un trastorn de l'alimentació i s'autolesionava. “Es va produir un efecte imitació”, assenyala. La proliferació de blogs i webs en els quals es fa apologia de l'anorèxia i la bulímia o on es difonen tècniques poc saludables per aprimir-se també contribueix a aquest augment, expliquen des d'ACAB.

Duño alerta que, com més aviat comenci un trastorn de l'alimentació, més greus seran les conseqüències per a la salut. Al voltant del 70% dels casos es recupera, però hi ha un altre 30% que es cronifica. “Ens trobem amb nenes que van començar amb el trastorn molt joves, abans de la menstruació; arriben als 17 anys i mai no han tin-

PER CONTROLAR EL PES

El 'vòmit compensatori' s'ha estès i no es percep com un perill

AUTOLESIONS

Els metges veuen noies que es fan talls a les cuixes per oblidar-se de la gana

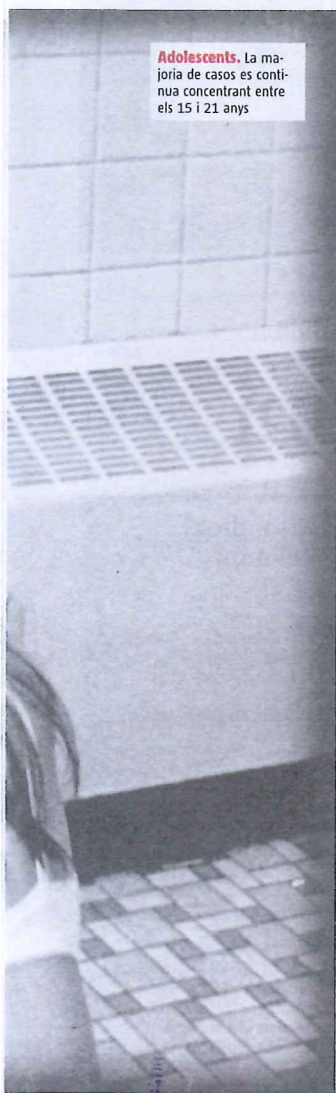
PREVENCIÓ

L'escola i la família resulten claus per evitar la proliferació d'aquests trastorns

gut la regla”, explica aquesta especialista. Aquesta absència de la menstruació –coneguda com a amenorrea primària– provoca una falta de calcificació als ossos, equivalent a l'osteoporosi dels adults. I així és més fàcil que pateixin fractures o que perdin dents.

Els trastorns de l'alimentació són una malaltia mental, l'expressió d'un malestar profund a través del menjar. En el seu desenvolupament se sumen factors genètics, psicològics –persones autoexigents i de perfil obsessiu–, socials, d'autoestima... però una bona prevenció ajudaria al fet que la incidència disminueixi.

“Ensenyament i Salut haurien de plantejar-se la necessitat de fer prevenció des de primària”, insisteix Voltas. No es tracta de parlar directament d'aquests trastorns als alumnes, sinó del respecte pel propi cos i pel dels altres; analitzar els missatges publicitaris i els cànons de bellesa i reforçar l'autoestima. “Els adolescents associen èxit i respecte a estar prim, a una imatge que es mou dins d'uns cànons, perquè la societat sencera ho fa, i potser per això augmenten aquestes conductes de risc que poden desembocar en un trastorn”, afegeix aquesta experta. L'escola i la família són claus en la prevenció.●

Adolescents. La majoria de casos es concentra entre els 15 i 21 anys

GETTY IMAGES

Aquesta entitat ofereix cursos de formació per a professors, ajuden els centres a detectar possibles casos de trastorns de l'alimentació i els orienten sobre com actuar. Fa una dècada la demanda es concentrava a tercer d'ESO, “ara en canvi els centres educatius ens demanen que intervinguem a primer curs”, assenyala Marta Voltas, directora d'ACAB. La setmana passada van rebre la trucada d'una escola de primària perquè una alumna de sisè curs va ser diagnosticada amb un trastorn i els tres últims instituts que van recórrer a ells ho van fer per una concentració de casos d'autolesions. Les noies es fan talls a les cuixes quan tenen gana, i el dolor els fa passar les ganes de menjar.

La unitat de trastorns de l'alimentació de l'hospital del Mar també ha detectat un augment del vòmit i les autolesions. La responsable de la unitat, Lourdes Duño, explica a més que van tenir un augment de casos d'autolesions arran de l'emissió de la

l'anorèxia s'avança El debat de les solucions

Les mentides del Photoshop: l'arma de l'escola contra l'anorèxia

Dotar els joves de capacitat crítica amb tallers pràctics redueix els trastorns

CRISTINA SEN
Barcelona

Són massa les imatges amb falsos cossos perfectes, el bombardeig diari que ha convertit en un problema sociocultural l'obsessió de moltes (i també molts) per assolir un ideal inexistent. Aquesta és una de les principals causes de l'augment dels trastorns de la conducta alimentària entre els joves, que cada vegada es detecten problemes d'anorèxia i bulímia a edats més primerenques, com explicava ahir *La Vanguardia*, i que els nois (en masculí) estiguin entrant també en aquesta espiral. Com es pot combatre? La Unitat d'Avaluació en Imatge Corporal, de la Universitat Autònoma (la UAB), ha realitzat un ampli i llarg estudi a 13 escoles de Terrassa, amb noies i nois entre 12 i 14 anys. Hi ha camins per fer-ho: revelant falsedats, amb tallers

UN PROGRAMA DE LA UAB
Xerrades, muntatge de vídeos i fotos, teatre per trencar amb els falsos estereotips

INTERACCIÓ DELS SEXES
Noies i nois s'ajuden mútuament a distanciar-se dels models imposats

per desmuntar fotos i vídeos canviats, elaborant-ne altres de reals, amb ironia i, entre altres coses, a través del teatre.

El programa de la UAB es va realitzar in situ a les escoles amb l'objectiu general de desenvolupar habilitats de pensament crític amb el model estètic femení, la desglorificació de la primesa o, entre altres qüestions, l'increment de l'autoconfiança. I també es va incloure la recent pressió que pateixen els homes, cada vegada més sotmesos a l'imperatiu de cossos impossibles. Nois i noies hi van participar junts per ajudar-se els uns als altres a desfer estereotips. Es van explicar i debatre l'evolució del model estètic, la bellesa a través de l'art, els canvis més recents –de la icona Marilyn a la icona Barbie–, els canvis dràstics a les talles. I també la concepció de la bellesa al món: els peus deformats de les xineses, les dones girafa de Birmània, les obeses de Mauritània i la primesa occidental.

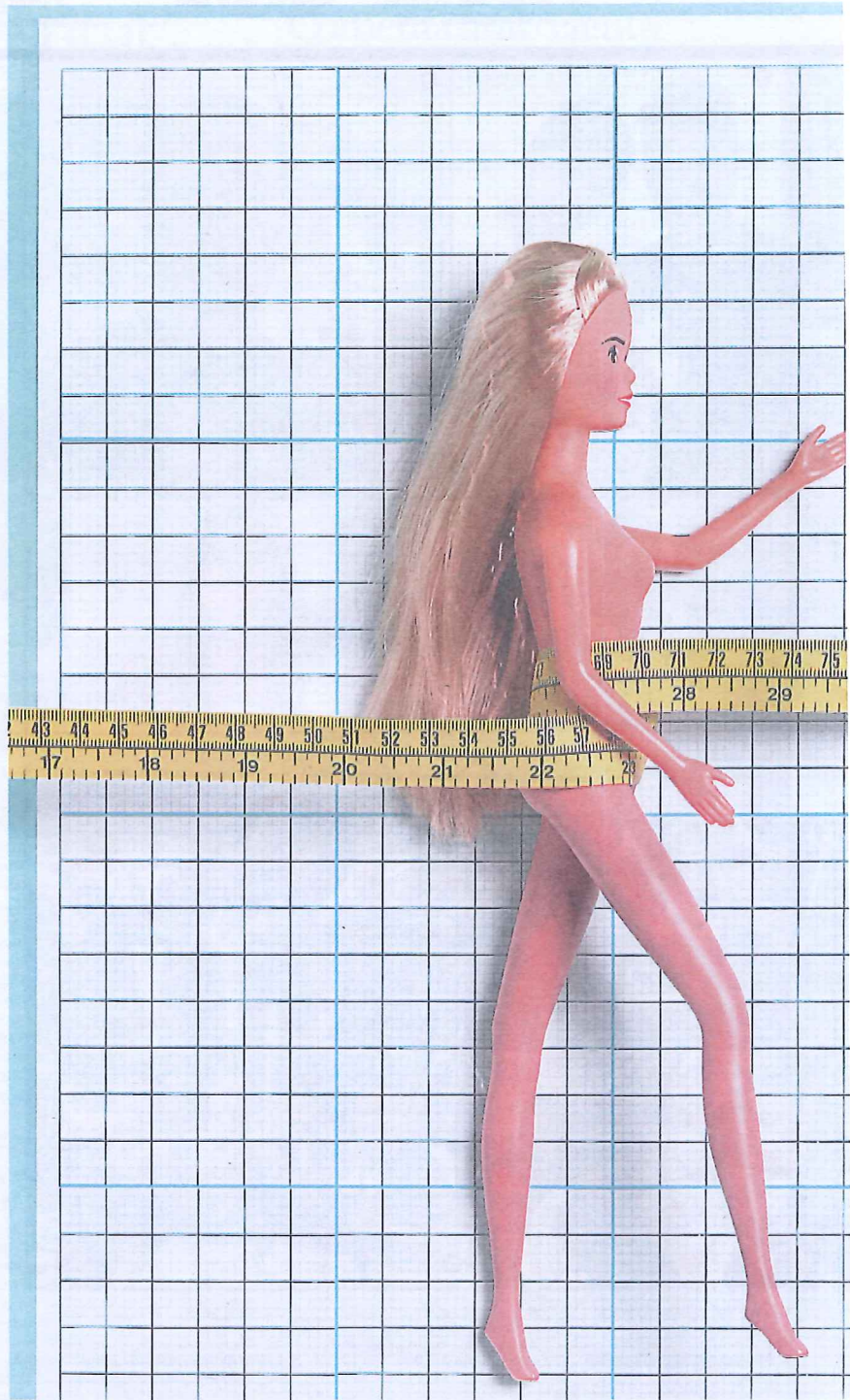
L'estudi del departament de Psicologia Clínica de la UAB,

que dirigeix la catedràtica Rosa Maria Raich, serà un capítol principal al llibre *Manual de buenas prácticas en prevención de trastornos de la conducta alimentaria* (ed. p.m. Ruiz Lázaro), que es publicarà ben aviat. És bàsic, perquè els programes tinguin efecte a llarg termini, treballar a fons en la crítica als missatges mediàtics, afirmen les autores. Per això, s'explica als nois que primeja no és felicitat, que "res no és el que sembla" en la publicitat, a saber com es manipula una imatge amb la fragmentació de cossos, el Photoshop, *moviershape* (retoc dels vídeos) o el maquillatge, relatar els interessos econòmics que hi ha darrere de la indústria de la bellesa. Es denomina Alfabetització en Mitjans.

Per fomentar aquest esperit crític es van muntar diverses activitats de participació directa dels nois. La primera va ser l'entrenament en la utilització d'eines d'edició fotogràfica –amb un programa gratuït– per aprendre com ho fan els experts i muntar un collage d'*abans* i *després* dels retocs. La segona activitat es va basar a construir un àlter ego a partir d'una fotografia pròpia i transformar la pròpia imatge en un extraterrestre, un monstre, un diable... Es a dir, comprovar les possibilitats de manipulació. Així mateix, es va realitzar un treball col·lectiu d'anàlisi d'un anunci i un "making-off d'un vídeo paròdia", partint d'anuncis publicitaris de moda. L'execució del vídeo, el guió, l'elecció dels personatges, el director, els escenaris van donar peu a un llarg debat crític.

Després de 30 mesos de seguiment, l'estudi afirma que tant el grup que va participar en el programa d'Alfabetització de Mitjans, com el que amb això va rebre informació sobre nutrició saludable van mostrar menor preocupació corporal i més satisfacció amb la pròpia imatge que el grup de control (que no va seguir el programa). Va ser efectiu en la reducció de les actituds alimentàries de risc i en la interiorització del model estètic idealitzat, tant per a les noies com per als nois.

El programa s'ha perfeccionat amb la introducció de noves activitats com el teatre ja que permet l'autoreflexió, potencia el diàleg entre la ficció i realitat, i s'apren, afirma l'estudi, observant i rebent comentaris dels altres. També anima els pares a parlar del tema, ja que acudeixen a les representacions dels seus fills, una activitat que agrada més que les conferències.

Monitors esportius que parlen de menjar bé

■ I la Generalitat què fa per frenar els trastorns de la conducta alimentària? "Els monitors esportius vinculats al Barça, que estan en contacte amb milers de nens i nenes i adolescents i que són una veritable referència per a molts d'ells, estan formant-se en hàbits de vida saludables d'alimentació, perquè volem que ells difonguin la consigna que menjar bé permet créixer i sentir-se bé i no significa engreixar-se, perquè insistir en els trastorns suscita més interès en el tema",

explica la doctora Carmen Cabezas, subdirectora de Promoció de la Salut. "Fins i tot sabran què fer si detecten senyals de risc". Aquest és un dels objectius per a aquest any de la taula de diàleg per a la prevenció dels trastorns de la conducta alimentària, que presideix Helena Rakosnik i en la qual intervenen tots els departaments implicats en la salut, el consum, la comunicació i la seguretat, associacions i també empreses de moda i publicitat.

També s'han proposat contactar amb blogaires expertes en moda que tenen una gran influència entre els adolescents i joves i que marquen tendència sobre cossos normals. "A més celebrarem una jornada amb publicistes per comprometre'ls en el reuigi de models impossibles", explica el director de l'Agència Catalana del Consum, Alfons Conesa, que assegura que un dels objectius de la taula és promocionar els cossos reals dels personatges coneguts.

Dues escoles de Barcelona expliquen com han actuat davant els casos de trastorns de l'alimentació que han detectat aquest curs

“Tinc les cames grasses”

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Tinc les cames grasses; no m'agraden; vull aprimar-me com ella". L'obsessió per tenir unes extremitats "perfectes", a imatge i semblança de les models impossibles -on les cuixes no s'ajunten-, va ser un punt comú entre els sis casos de trastorns de l'alimentació que un centre educatiu de l'Eixample barceloní ha tingut aquest curs. Totes, alumnes de tercer curs d'ESO, bones estudiant, autoexigents i amb baixa autoestima. "Deien que no s'agradaven, es veien malament, i no estaven grasses en absolut", relata el director. El centre ha demanat que no es difongui el seu

A TERCER D'ESO
Sis alumnes d'un mateix curs van desenvolupar trastorns

ELS COMPANYS
Van ser altres alumnes els que van advertir el professorat

nom per protegir la identitat de les menors i la confiança que les famílies han dipositat en ells. Fa vint anys van tenir un primer cas d'anorèxia. "Ens va agafar per sorpresa, cap dels professors no sabíem què era, això", recorda el director. A partir de llavors, van iniciar un programa de prevenció dels trastorns de l'alimentació a l'escola.

En les tutories, professors i alumnes parlen dels mites de la moda i la publicitat, de l'alimentació saludable... Els alumnes estan tan conscienciats que són ells els que en general avisen els professors quan una companya comença a fer l'enze amb el menjar. "Van ser altres alumnes els que ens van advertir el que estava passant aquest any", diu el responsable de l'escola.

Tot va començar amb una alumna de tercer d'ESO. Els professors es van posar en contacte amb els seus pares i van demanar que l'observessin a casa. Al col·legi, durant l'hora del dinar i durant l'esbarjo, els monitors feien el mateix. La nena no menjava. Van parlar amb ella i va confessar. De seguida la van derivar a un centre mèdic per iniciar un tractament en coordinació amb la família i el centre educatiu. Després van sortir els altres casos. "Creiem que s'ha produït un efecte imitació; totes les noies ens han explicat que tenien les ca-

mes molt grasses, i que com van veure que la seva companya es va aprimar molt ràpid, elles també volien provar-ho". Algunes van desenvolupar anorèxia, d'altres bulímia o només vomitaven de forma esporàdica. "Estem descol·locats, molt sorpresos pel que ha passat, sis casos en un mateix curs són molts", reconeix el director. Tant és així que han decidit comptar amb l'ajuda d'un gabinet de psicòlegs especialitzats en prevenció dels trastorns de l'alimentació. A partir d'ara actuaran des de sisè de primària, en lloc de només en l'ESO. I els pares? "S'esperant, se senten culpables; al principi alguns ho rebutgen, però tots acaben actuant". De res no serveix renyar la malalta, és contraproduent. Millor fer-la sentir que té el suport de la seva família per tirar endavant.

L'escola és un dels llocs més propicis per fer prevenció i detecció. A casa les noies prenen més precaucions perquè els seus pares no les descobreixin, "a l'escola, entre els seus companys, baixen la guàrdia", assenyala Cristina Carretero, formadora de l'Associació contra l'Anorèxia i la Bulímia. És el que va passar en una altra escola del barri de Sant Gervasi, a Barcelona. Els professors es van adonar aquest curs que moltes alumnes se saltaven els dinars del migdia. S'amagaven als lavabos. No van arribar a desenvolupar trastorns de l'alimentació, però es tractava d'una conducta de risc. Per això el centre va decidir fer fixar tots els alumnes que es queden al menjador.

Existeixen diverses campanyes de prevenció en escoles i instituts, però cap no es fa de primera protocol·litzada, a excepció de la que duu a terme l'Agència de Salut Pública de Barcelona. Molts professors han hagut de formar-se pel seu compte, sobretot en l'ESO. I la família també ha d'actuar; els pares que sempre fan dietes no són un bon exemple. ●

ARXIU / TWITTER / INSTAGRAM

Scarlett despüllada i Beyoncé amb les cuixes retallades

Scarlett, la bellesa i el disbarat del 'thigh gap'

ANÀLISI

Susana Quadrado

És bonic el cos de Scarlett Johansson? Té dos segons per pensar-s'ho.

Un i dos. No sé vostè, però a mi m'ha sobrat un segon. Sí.

Fa uns dies va circular el nu integral de l'actriu. No era una imatge robada, com es va dir, perquè la mossa surt així, com Déu la va lliurar al món, a la pel·lícula *Under the skin*. No l'ha agafat un fotògraf tan lleugera de roba al bany de casa seva. Va ser apareixer la seva imatge i desaparar-se l'efecte viral... i també l'estupidesa global. Hi va haver a les xarxes socials qui va començar a escriure que Johansson està grassoneta, que què desfavorida que està la noia, que quines cuixes, que si té el cul arromangat...

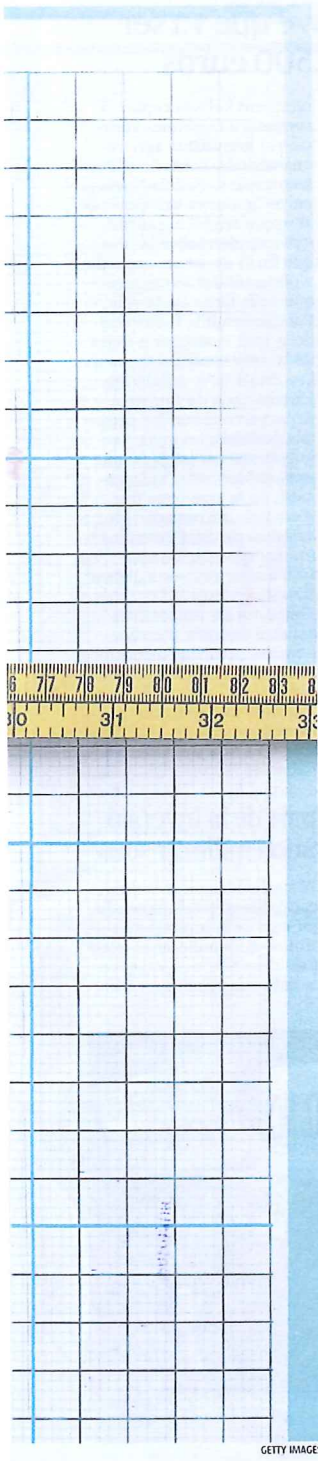
Tot això ve a tomb per il·lustrar com n'està de distorsionada la percepció d'una part de la societat sobre la bellesa. El Photoshop i la ficció de la moda i la passarel·la (això no canviarà) porten a veure com una cosa lletja els plecs sensuats de la pell o la lleugera caiguda dels pits. Encega el cànon estètic imperant i que encarnen Alexa Chung

o Miranda Kerr, ossades i de cames magres. Si no les segueix a les revistes, les té a internet. Elles o els seus clons. Onsevulga que miri, en el format o a la pantalla que sigui, veurà entronitzat aquest model de dona.

Esborrar les corbes. Observin (a dalt) la foto que la mateixa Beyoncé va pujar a Instagram. I això que la diva va d'icona feminista. El Photoshop és el mateix dimoni, i sembla que a ningú no li importa un rave. Un engany massiu de què ha derivat l'última obsessió

Un indicador d'èxit en la ment de les anorèctiques és que les cuixes no es freguin a la part alta

adolescent: *thigh gap* li diuen. Es tracta de tenir un forat entre les dues cuixes en la seva part alta, sense que es freguin, una cosa impossible a menys que ho permeti la morfologia o que tinguis la ingle de la Barbie. El *thigh gap* és un indicador d'èxit en la ment de les anorèctiques. Un disbarat que mereix un batalló de resistent i criteris de sensatesa, que ens en falten a grapats.

GETTY IMAGES

Aquest any s'han proposat de resoldre també un gran buit legal a internet. "No sabem quina empara jurídica tenim per intervenir les pàgines que promouen de forma velada o explícita l'anorèxia. Ara com ara no podem bloquejar-les sense ordre judicial, per això preparem un informe jurídic per avançar en l'eficàcia policial a internet", assenyala Conesa. La taula compta amb un canal específic en Canal Salut sobre els trastorns de conducta alimentària amb pistes per a famílies i professionals.

MGS, Seguros y Reaseguros S.A.

Se comunica que por acuerdo del Consejo de Administración, adoptado en la sesión del 18 de marzo de este año, ha sido convocada la Junta General Ordinaria de la Entidad a celebrar en su sede social (Calle Entença, 325-335 y Av. Diagonal, 543 - 08029, en la ciudad de BARCELONA), el próximo 11 de junio de 2014 a las 12 horas en primera convocatoria y, para el caso de no alcanzarse el quórum necesario, en el mismo lugar y hora, el día siguiente 12 de junio, en segunda convocatoria. El anuncio completo de la convocatoria puede consultarse en la página web corporativa de la entidad www.mgs.es.